

แบบบันทึกข้อมูลวัด
ในเขตเทศบาลตำบลดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

วัดลำดับที่ 4

1 ชื่อวัด	วัดโพธิ์ทองเจริญ (วัดป่าดิ่งหลวง)
2 ปีพ.ศ.ที่สร้าง / อายุ	สร้างเมื่อปีพ.ศ.2391 อายุ 163 ปี (2554)
3 ที่ตั้ง	บ้านโพธิ์ทองเจริญ เลขที่ 139 หมู่ที่ 2 ต.เชิงดอย อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่ 50200
4 สถานะของวัด	เป็นวัดราษฎร์ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2459
5 เจ้าอาวาสปัจจุบัน	พระครูสมมิตร สมจิตโต
6 ศรัทธาวัด	บ้านโพธิ์ทองเจริญ หมู่ที่ 2 ประมาณ 300 หลังคาเรือน
7 ประวัติศาสตร์	ประวัติความเป็นมาของวัด
<p>วัดโพธิ์ทองเจริญ เดิมมีชื่อว่า “วัดป่าดิ่งหลวง” เพราะในอดีตหมู่บ้านแห่งนี้มีต้นไม้ดิ่ง (พลวง) จำนวนมาก จึงเรียกนามวัดว่า วัดป่าดิ่งหลวง สร้างเมื่อปี พ.ศ.2391 โดยมีท่านพระพรหม ซึ่งได้รับนิมนต์จากศรัทธาบ้านป่าดิ่งหลวงแห่งนี้ให้เป็นผู้ปกครองเป็นเจ้าอาวาสและเป็นประธานในการบูรณปฏิสังขรณ์ก่อสร้างวัด ท่านพระพรหมจึงได้ริเริ่มก่อสร้างวิหารเรือนไม้ขนาดเล็กเป็นการชั่วคราว ด้วยศรัทธาชุมชนในหมู่บ้านและพัฒนาวัดเป็นอารามขึ้น ต่อมาท่านพระพรหมได้ลาสิกขาไป และให้พระอินตะ ซึ่งเป็นพระรองปกครองดูแลวัดต่อจากท่าน โดยศรัทธาชาวบ้านได้อาราธนานิมนต์ท่านจำพรรษา และนิมนต์ให้เป็นผู้รักษาการเจ้าอาวาสแทนพระพรหมสืบต่อไป พระอินตะได้สร้างวิหารถาวรขึ้น 1 หลังเมื่อปีพ.ศ. 2410 โดยรื้อวิหารชั่วคราวนั้นลงไป เพราะเวลานั้นทางหมู่บ้านก็มีศรัทธาประชาชนเพิ่มจำนวนขึ้นมามาก แต่วิหารมักเล็กและแคบไป จึงได้สร้างขึ้นใหม่ดังกล่าว และหลังจากสร้างวิหารเสร็จแล้ว ก็ได้สร้างกุฏิขึ้นอีกหนึ่งหลัง เพื่อเป็นที่อยู่อาศัยของพระสงฆ์สามเณรอยู่จำพรรษาในอารามนี้ต่อไป ท่านพระอินตะองค์นี้อยู่อารามนี้ได้ประมาณ 15 พรรษา ก็ได้ลาสิกขาบวชเป็นฆราวาสเสีย ต่อจากนั้นศรัทธาก็ได้นิมนต์พระสุรินทร์ อนาลโย จากเมืองเวะ ตำบลเมืองเส้น อำเภอสันทราย ให้ปกครองต่อไป แต่ในสมัยนั้นปีพ.ศ.2468 ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา อารามนี้จึงได้เป็นวัดขึ้นมา โดยสมบูรณตามพระราชบัญญัติปกครองคณะสงฆ์ไทยในสมัยนั้น ต่อจากนั้นพระสุรินทร์ก็ได้เริ่มสร้างสิ่งถาวรวัตถุต่างๆ ขึ้น เช่น เจดีย์พระธาตุ และกำแพง ศาลาบาตรหลังเหนือวิหาร ปัจจุบันนี้มีความยาว 24 ห้อง และท่านอยู่ถึง พ.ศ.2483 ท่านก็ได้มรณภาพไป ศรัทธาก็ได้นิมนต์ครูบาหมวย มาจากวัดแม่สะลาบ อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ มารักษาการเจ้าอาวาส สำหรับท่านหมวยรูปนี้ไม่ได้ปฏิสังขรณ์ก่อสร้างสิ่งใดเลย เพราะขณะนั้นบ้านเมืองก็อยู่ในภาวะสงคราม คือสงครามมหาเอเชียบูรพา ก็มีแต่ทหารมาพักแรมผลัดเปลี่ยนกันหลายกองพัน ทางวัดและชาวบ้านก็ให้การต้อนรับทหารหาญทุกกรม</p>	

กองและช่วยเหลือให้ความสะดวก จนกระทั่งหลังสงครามไม่นานท่านองค์นี้ก็ได้มรณภาพลง ทาง
 ศรัทธาจึงได้นิมนต์ภิกษุ ที่เป็นลูกศิษย์ของครูบาเหมยรักษาการต่อ แต่อยู่ไม่นานก็ได้ลาสิกขาบทกัน
 ไป วัดนี้จึงขาดเจ้าอาวาสผู้ปกครองไปชั่วระยะพักหนึ่ง ฉะนั้นจึงเป็นเหตุให้ทางวัดขาดการปฏิสังขรณ์
 ก่อสร้างถาวรวัตถุ ครั้นเมื่อปีพ.ศ.2491 ก็ได้มีนายแสนมหาวัน สุวรรณกิจ ซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้านขณะนั้น
 และเป็นพี่เคารพนับถือของชาวบ้าน ได้ประชุมปรึกษากันเพื่อที่จะหาพระมาอยู่จำพรรษาในวัดนี้
 สืบอายุพระพุทธศาสนาให้เจริญต่อไป จึงได้ไปนิมนต์พระอินแก้ว นราสโร วัดป่าสักน้อย ตำบลเชิง
 คอย มาเป็นเจ้าอาวาส และเมื่อปีพ.ศ.2492 ได้รื้อวิหารหลังเก่าลง เพราะทรุดโทรมมาก แล้วดำเนินการ
 ก่อสร้างหลังใหม่แล้วเสร็จภายในปี พ.ศ.2493 และในปีพ.ศ.2495 ได้รื้อกุฏิหลังเก่าสร้างขึ้นใหม่
 ดำเนินการก่อสร้างเสร็จในปีพ.ศ.2496 จนถึงปี พ.ศ.2500 ได้สร้างหอพระไตรปิฎกขึ้น แต่การสร้างใน
 ครั้งนี้ไม่เสร็จ ในปีพ.ศ.2495 พระอินแก้วคิดว่าวัดควรตั้งชื่อวัดใหม่ให้ไพเราะขึ้น โดยเห็นว่าวัดมีต้น
 โพธิ์เก่าแก่เจริญเติบโตมาก่อนการสร้างวัด จึงได้ตั้งชื่อวัดนี้ว่า “วัดโพธิ์ทองเจริญ” เพื่อเป็นหลักฐานถึง
 ต้นโพธิ์ศรีมหาโพธิ์ ซึ่งเป็นต้นไม้ที่สำคัญในพระพุทธศาสนา จากนั้นพระอินแก้วจึงได้ลาสิกขาบทไป
 เป็นเหตุให้การก่อสร้างหอพระไตรปิฎกนี้ไม่เสร็จ ขณะนั้นวัดก็มีเพียงสามเณร 3 รูปที่จำวัดอยู่ ทาง
 ศรัทธาจึงได้ไปนิมนต์พระสุเทพ วัดแม่จ้อง มารักษาการเจ้าอาวาส แต่อยู่ไม่ได้นานก็ได้ลาสิกขาไป
 ต่อมาคณะศรัทธาได้นิมนต์พระบุญเป็ง วัดบ้านดัว ตำบลตลาดขวัญ อำเภอคอยสะเกิด มาเป็นประธาน
 ดำเนินการก่อสร้างหอพระไตรปิฎก และ ศาลาการเปรียญจนเสร็จในปี พ.ศ.2503 กระทั่งปีพ.ศ.2505
 ได้นิมนต์พระสมัย วัดแม่คือ มาอยู่จำพรรษาและรักษาการเจ้าอาวาส เป็นผู้ริเริ่มขอไฟฟ้าเข้ามาใช้ในวัด
 สร้างหอฉันขึ้น 1 หลังทางทิศตะวันตกของกุฏิแล้วเสร็จในปี พ.ศ.2507 พระสมัยอยู่จำพรรษาในวัดนี้
 ได้ไม่นานก็ลาสิกขาบทกลับวัดเดิม ทางศรัทธาจึงได้ไปนิมนต์พระสุชาติ วัดป่าแหว อำเภอสันกำแพง มา
 รักษาการแทนเจ้าอาวาส ต่อมาท่านเจ้าอาวาสร่วมกับนายบุญเลย สุจารี ผู้ใหญ่บ้านร่วมกับคณะศรัทธา
 ได้ปฏิสังขรณ์ซ่อมแซมซ่อมฟ้า ใบระกาและหลังคาโบสถ์ โดยได้รับความอุปถัมภ์จากคณะทหารราบกอง
 พันที่ 31 ค่ายกาวิละ เชียงใหม่ ทำการทอดกฐินในปี พ.ศ.2515 โบสถ์หลังนี้จึงสำเร็จลงได้ในปีพ.ศ.2517
 พระสุชาตินี้อยู่มากจนถึงพ.ศ.2522 จึงได้ลาสิกขาบทไป ศรัทธาจึงได้ไปนิมนต์พระสมมิตร ผู้ช่วย เจ้า
 อาวาสวัดวังธาร เพราะวัดนี้มีพระหลายรูป ประกอบกับพระสมมิตรรูปนี้เป็นบุตรหลานของคณะ
 ศรัทธาบ้านโพธิ์ทองเจริญ ท่านจึงรับนิมนต์มาอยู่จำพรรษาในวัดนี้ ท่านได้ประชุมปรึกษาศรัทธา
 คณะกรรมการวัด และกลุ่มหนุ่มสาว เพื่อที่หารายได้มาซ่อมแซมซ่อมฟ้า ใบระกาวิหาร ซึ่งเดิมเป็นไม้สัก
 นานเข้าก็สลัก หักพังลงดูไม่สวยงาม ต่างก็มีมติเป็นเอกฉันท์ให้มีการเข้ากรรมขึ้น โดยขออาราธนา
 นิมนต์ท่านพระครูสิทธิธรรมจารี วัดศรีโสดา ตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ มาเป็นประธานในการเข้า
 ะถาสันติ กังคะวัตร ที่บริเวณกลางทุ่งนาหน้าวัดโพธิ์ทองเจริญ มีกำหนด 7 วัน 7 คืน ในการเข้ากรรม
 ครั้งนี้ได้รับความร่วมมือจากผู้มีจิตศรัทธาบริจาค ร่วมกันจนสำเร็จตามวัตถุประสงค์ทุกประการ และ
 เป็นประธานในการบูรณะวิหาร เปลี่ยนกระเบื้องมุงหลังคาและฉาบฝาผนังตัววิหาร เขียนรูปภาพ

<p>มหาชาติ 13 กัณฑ์ ภายในวิหารรอบทั้ง 4 ด้าน สร้างศาลาการเปรียญ โดยเรือศาลาบาตรหลังเดิมทางทิศใต้ออกแล้วสร้างศาลาการเปรียญขึ้นแทน เมื่อปีพ.ศ.2539 สร้างศาลาอเนกประสงค์หรือหอฉันท์ กับซ่อมแซมศาลาหลังทิศเหนือ ตะวันออก และเปลี่ยนหลังคา กระเบื้องดินเผาเป็นกระเบื้องลอนคู่ และสร้างห้องน้ำ ห้องสุขา</p>	
8 ปุชนียสถาน	อายุ / สภาพ / คุณค่า > ทางสถาปัตยกรรม-ประวัติศาสตร์-ทัศนียภาพ
<p>1. วิหาร วิหารเดิมสร้างเมื่อปีพ.ศ. 2410 เป็นเรือนไม้สักศิลปะล้านนา ได้มีการบูรณะหลายครั้ง จนถึงปีพ.ศ.2492 ได้รื้อถอนสร้างใหม่เป็นวิหารก่ออิฐถือปูนตามรูปแบบในปัจจุบัน ในปีพ.ศ.2534 ได้มีการบูรณะหลังคา ซ่อฟ้า ไบระกา และในปี พ.ศ.2534 บูรณะซ่อมแซมครั้งใหญ่ ทาสีใหม่และเขียนภาพจิตรกรรม คงสภาพถึงปัจจุบัน</p> <p>2. อุโบสถ สร้างเมื่อปีพ.ศ.2466 โครงสร้างอิฐถือปูนหลังคามุงเป็นเกล็ดไม้ ต่อมาในปีพ.ศ.2511 ได้บูรณะซ่อฟ้า ไบระกา และหลังคาเปลี่ยนเป็นมุงกระเบื้องดินขอ(แบบโบราณ) และในปีพ.ศ. 2543 ได้รื้อถอนทิ้งหลังแล้วสร้างใหม่เป็นโครงสร้างอิฐถือปูน ประดับซ่อฟ้า ไบระกา เมื่อปีพ.ศ.2548 และคงสภาพถึงปัจจุบัน</p> <p>3. เจดีย์ สร้างเมื่อปีพ.ศ.2477 เป็นองค์พระธาตุปูนปั้นสีขาวอยู่ด้านหลังวิหาร ภายในบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ อัญเชิญมาจากวัดพุกซ่าง จังหวัดเชียงใหม่ และบรรจุพระพุทธรูปแกะสลักจากไม้ แก้ว แหวนเงินทอง พร้อมด้วยเครื่องบริวารของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สภาพเก่าแก่ ได้รับการบูรณะเมื่อปีพ.ศ.2554 ให้คงสภาพสมบูรณดังเดิม</p> <p>4. หอพระไตรปิฎก/หอธรรม/หอไตร สร้างเมื่อปีพ.ศ. 2500-2503 เดิมเป็นหอไตร โครงสร้างอิฐถือปูน 2 ชั้น ชั้นบนเป็นไม้ ได้บูรณะใหม่ เมื่อปีพ.ศ. 2540 เป็นโครงสร้างอิฐถือปูนทั้ง 2 ชั้น คงสภาพถึงปัจจุบัน ภายในเป็นที่เก็บพระธรรมคัมภีร์โบราณที่มีมาพร้อมกับการสร้างวัด ปัจจุบันสภาพผุกร่อนเนื่องจากขาดการใช้งานและดูแลรักษาที่ไม่ถูกวิธี คงเหลือแต่คัมภีร์ใหม่ และพระไตรปิฎกฉบับของกรมศาสนา ฉลองครบรอบ 80 พรรษา สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ</p> <p>5. ศาลเสี้ยววัด และเสี้ยวบ้าน สร้างปีพ.ศ. 2447 นับตั้งแต่การสร้างวัด ที่มีการบริหารการปกครองโดยเจ้าอาวาสรูปที่ 1 ลักษณะเดิมเป็นศาลเรือนไม้ทรงไทยขนาดเล็ก และมีการสร้างใหม่ในปีพ.ศ.2545 เมื่อคราวที่มีการบูรณะวิหารครั้งใหญ่ โดยศรัทธาชุมชน เป็นศาลทรงไทยสี่เสายกสูงหันหน้าทางทิศตะวันตก ขนาดกว้างยาวประมาณ 1.5 เมตร ตั้งอยู่ริมกำแพงด้านหน้าวัดใกล้กับศาลเดิมและต้นศรีมหาโพธิ์ ส่วนด้านหลังวัด(นอกกำแพง) ติดกับโรงครัว มีศาลเสี้ยวบ้าน 2 หลัง ที่ได้รับการเช่นไหว้เป็นประจำทุกปี เช่นเดียวกับศาลเสี้ยววัด</p> <p>6. ศาลาบาตร/บำเพ็ญบุญ สร้างปีพ.ศ. 2478 เป็นศาลาที่มีความยาว 24 ห้องตลอดแนวกำแพงวัดด้านทิศเหนือ ความกว้างประมาณ 3 เมตร ได้รับการบูรณะหลังคา โครงสร้างเสา และทาสีใหม่ในปีพ.ศ. 2535 อดีตรื้อสำหรับทำบุญ ตักบาตร จำวัดของอุบาสกอุบาสิกาญาติโยมในชวงเทศกาลต่างๆที่</p>	

สำคัญทางพุทธศาสนา เช่น เข้าพรรษา(ปัจจุบันกิจกรรมบำเพ็ญบุญ ถือศีล จำวัด ไม่มีแล้ว) ปัจจุบันมีการปรับปรุงบางส่วนเป็นโรงครัว เก็บวัสดุอุปกรณ์ชั่วคราว ในระหว่างการก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์หลังใหม่

7. ศาลาการเปรียญ หรือ ศาลาบำเพ็ญบุญ เดิมเป็นศาลาเรือนไม้หลังขนาดเล็ก สร้างเมื่อปีพ.ศ. 2502 ต่อมาทรุดโทรมจึงได้รื้อถอนสร้างใหม่พร้อมกับบูรณะหอพระไตรปิฎกเมื่อปีพ.ศ. 2540 เป็นอาคารคอนกรีตติดพื้นแบบล้านนาร่วมสมัย ภายในโอโถงรองรับกิจกรรมพิธีกรรมต่างๆ ของชุมชน และกิจของสงฆ์

8. ศาลาอเนกประสงค์ / เดิมเป็นหอฉันท์เรือนไม้สร้างเมื่อปีพ.ศ.2505 ใช้งานจนทรุดโทรมจึงรื้อสร้างใหม่ซึ่งอยู่ระหว่างการก่อสร้างปีพ.ศ. 2550 ถึงปัจจุบัน ยังไม่แล้วเสร็จ เป็นอาคารคอนกรีตทรงไทย 2 ชั้น มีการยกช่อฟ้า ใบระกา และฉัตรที่กลางหลังคา ประดับลวดลายปูนดำที่หน้าบรรณด้วยสีทองพื้นสีเขียวและสีเงิน ใช้ประกอบกิจกรรมอเนกประสงค์ เป็นโรงครัว โรงฉันท์ในอนาคต และเก็บวัสดุอุปกรณ์ มีการก่อสร้างอาคารขนาดเล็กด้านหลังเพิ่มเติมเป็นที่เก็บวัสดุชั่วคราว

9. กุฏิสงฆ์ กุฏิหลังแรกเป็นเรือนไม้สักสร้างเมื่อปีพ.ศ. 2411 ในสมัยพระอินท๊ะ ได้รื้อถอนสร้างใหม่สร้างใหม่ครั้งที่ 2 ในสมัยพระอินท๊ะ นราสโก เมื่อปีพ.ศ.2495 เป็นอาคารครึ่งไม้ครึ่งปูน 2 ชั้น หลังคาปั้นหยา ด้วยสภาพที่ชำรุดตามกาลเวลาเจ้าอาวาสรูปปัจจุบันได้รื้อถอนสร้างใหม่อีกครั้งในปีพ.ศ.2526 เป็นกุฏิก่ออิฐถือปูน 2 ชั้น โดยศรัทธาพลเอกสายหยุด เกิดผล ในสมัยที่ท่านเป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุด ปัจจุบันอาคารยังคงสภาพดี เป็นที่จำวัดของเจ้าอาวาส พระภิกษุ และสามเณร

10. ประตูทางเข้า/ประตูด้านหลังวัด/กำแพงวัด สร้างในสมัยพระสุรินทร์เป็นเจ้าอาวาส ปีพ.ศ. 2431-2483 ช่วงเดียวกันกับที่สร้างเจดีย์พระธาตุ และศาลาบาตร ปีพ.ศ. 2477-2478 ลักษณะประตูวัดแบบล้านนาที่มีประติมากรรมรูปสิงห์นั่งอยู่บนหัวเสา 1 คู่ชาย-ขวา ส่วนประตูด้านหลังเป็นช่องเปิดกำแพงแบบเรียบง่ายกว้าง 2 เมตร ประกอบด้วยเสาก่ออิฐถือปูน 2 เสา แต่ไม่มีประติมากรรมรูปสิงห์นั่งอยู่บนหัวเสา ใช้เพื่อการเข้าออกของชาวบ้าน ปัจจุบันได้รื้อกำแพงและประตูด้านหลังออกครึ่งหนึ่ง เพื่อก่อสร้างห้องน้ำห้องสุขา และเว้นเป็นช่องเปิดให้มีการเข้าออกแบบง่ายๆ ตามเดิมส่วนกำแพงวัดก่อด้วยอิฐโบราณฉาบปูนสีขาว สูง 2 -2.5 เมตรและได้รับการบูรณะฉาบปูนทาสีใหม่เมื่อปีพ.ศ.2548 ในส่วนกำแพงด้านหน้า และด้านข้างวัดซึ่งติดกับศาลาบาตรและศาลาการเปรียญ ด้านหลังวัดยังคงสภาพเดิมแต่มีการรื้อถอนบางส่วนเพื่อก่อสร้างศาลาอเนกประสงค์ และห้องน้ำ-สุขา นอกจากนี้ได้มีการเปิดช่องกำแพงวัดด้านข้างทางทิศใต้บริเวณหลังกุฏิเพื่อออกไปที่ศาลาเก็บวัสดุด้านหลังวัด

11. ศาลาพักร้อน อยู่ด้านหน้าวัด สำหรับการพักร้อนของชาวบ้านที่เดินทางผ่านไปมา หรือการนัดพบประกอบกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน โดยถูกหลานสร้างอุทิศให้พ่อแสนมหาวิน ในปีพ.ศ.2518 ปัจจุบันมีสภาพทรุดโทรม ซึ่งทางวัดได้โอนให้อยู่ในความดูแลของเทศบาลตำบลคอยสะเก็ด

12. ห้องน้ำ-สุขา สร้างเมื่อปีพ.ศ.2532 เป็นอาคารชั้นเดียวแบบเรียบง่าย มีห้องน้ำ-สุขาหลายห้อง

<p>สำหรับพระสงฆ์และอุบาสกอุบาสิกา สภภาพดี</p> <p>13. แท็งก์น้ำ มี 2 แห่ง บริเวณใกล้เจดีย์ติดกับโรงครัว 1 แห่ง เป็นแท็งก์น้ำสูง 9 เมตร โครงสร้างก่ออิฐถือปูน สำหรับการอุปโภคภายในวัด ด้านข้างหอไตรและกุฏิสงฆ์ 1 แห่ง เป็นท่อหล่อคอนกรีตสูง 6 เมตร 2 ชุด สำหรับเก็บน้ำฝน</p> <p>14. ป้ายวัด ที่ปากทางเข้าวัด</p>	
9 ปุชนิยัตถุและจิตรกรรม	อายุ / สภาพ / คุณค่า > ทางจิตใจ-ประวัติศาสตร์
<p>1. พระประธานในวิหาร พระพุทธรูปเก่าแก่ก่ออิฐถือปูนแบบโบราณ ที่ประดิษฐานมาพร้อมกับการสร้างวิหารครั้งแรก เมื่อปีพ.ศ. 2391 ขนาดหน้าตักกว้างประมาณ 1.8 เมตร สูง 3 เมตร ปิดทองทั้งองค์ เป็นที่เคารพสักการะบูชาของชุมชน ควรค่าแก่การทูลำรุงและอนุรักษ์</p> <p>2. พระประธานในอุโบสถ เป็นพระพุทธรูปทองเหลืองปางสมาธิ ได้รับศรัทธามาจากคณะภิกษุสามัคคีกรุงเทพฯลบุรี นำมาถวายเมื่อปีพ.ศ.2540 ขนาดหน้าตักกว้างประมาณ 1.5 เมตร สูง 2 เมตร ปิดทองทั้งองค์</p> <p>3. พระพุทธรูปพระสิงห์สาม พระพุทธรูปทองเหลืองโบราณหน้าตักกว้าง 12 นิ้ว สูง 36 นิ้ว พบในหนองน้ำของหมู่บ้านเมื่อปีพ.ศ. 2466 คาดการณ์ว่าเป็นพระพุทธรูปที่เก่าแก่มาเนิ่นก่อนการขุดพบในหนองน้ำ</p> <p>4. ภาพจิตรกรรมฝาผนัง ภาพวาดสี เมื่อปีพ.ศ. 2535 ที่ได้บูรณะซ่อมแซมวิหารครั้งใหญ่ เป็นภาพเรื่องราวพระพุทธเจ้ามหาชาติ 13 กัณฑ์ บนฝาผนังภายในวิหารรอบทั้ง 4 ด้าน</p> <p>5. กลองหลวงและกลองปฐจา เป็นสิ่งที่มีประจำวัดจากศรัทธาของชุมชน ใช้สำหรับการเฉลิมฉลองหรือสมโภชน์อาคารสถานที่สำคัญ และงานประเพณีต่างๆ ของชุมชน</p>	
10 ปุชนิยบุคคล	ชื่อ / ประวัติ / เกียรติคุณ
<p>พระครูสมมิตร สมจิตโต เจ้าอาวาสรูปปัจจุบัน</p> <p>บรรพชาเป็นสามเณร เมื่อปีพ.ศ. 2510</p> <p>อุปสมบทเป็นพระภิกษุ ปีพ.ศ. 2518</p> <p>ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสเมื่อปีพ.ศ. 2524-ปัจจุบัน</p> <p>ได้เลื่อนยศจากพระอธิการมาเป็นพระครูชั้นประทวน ในปีพ.ศ. 2535-ปัจจุบัน เป็นผู้มึ้นคุณูปการแก่วัด สร้างสรรค์พัฒนาวัดและชุมชนมาแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน รวม 30 กว่าปี</p>	
11 ต้นไม้ในพุทธประวัติ / ต้นไม้ใหญ่	อายุ / คุณค่า > ประวัติศาสตร์ -ทัศนียภาพ

1. ต้นศรีมหาโพธิ์ มีมาก่อนการสร้างวัด อายุเกินกว่า 163 ปี เป็นต้นไม้สัญลักษณ์ทางพุทธศาสนา และวัดได้ใช้เป็นที่มาของการตั้งชื่อวัดว่า “โพธิ์ทองเจริญ” (ป่าดึ่งหลวง)
2. ต้นตาล ต้นไม้ที่ปลูกมาแต่เดิม อายุ 100 กว่าปี
3. ต้นสาละลังกา ปลูกเมื่อปีพ.ศ.2542
4. ต้นอโศกอินเดีย
5. ต้นสัก
6. ต้นลิ้นจี่
7. ต้นมะม่วง
8. หมากนวล
9. พญาไร้ใบ
10. สนนัตร
11. พญาไร้ใบ
12. ขนุน
13. สะเดา
14. มะพร้าว
15. ปาล์มขวด
16. จำปี-จำปา
17. ลีลาวดี
18. มะกอกน้ำ
19. กฤษณา

คุณค่า

- ประวัติศาสตร์และทัศนียภาพ ต้นโพธิ์เป็นสัญลักษณ์ทางพุทธศาสนา ที่มีประวัติศาสตร์เกี่ยวข้องในการก่อสร้างและการตั้งชื่อวัด และต้นไม้อีกหลายต้นปลูกมาในหลายช่วงเวลาพร้อมกับการพัฒนาวัด เช่น ต้นตาล ลิ้นจี่ สัก สาละลังกา อโศกอินเดีย ขนุน ฯลฯ ซึ่งมีความผูกพันกับวัด ส่วนต้นไม้อื่นๆ ได้รับศรัทธาจากประชาชนที่ต้องการให้วัดร่มรื่น ร่มเย็น สวยงาม ให้เกิดบรรยากาศที่ผ่อนคลาย สงบ และสร้างเสียงธรรมชาติ เช่น ปาล์มขวด ลีลาวดี มะกอกน้ำ จำปี จำปา หมากนวล ฯลฯ ทัศนียภาพทั่วไป ร่มรื่น ภูมิทัศน์โดยรอบวัด สวยงามเมื่อมองจากถนนใหญ่จะเห็นทุ่งนาเขียวขจี ภายในวัดต้นโพธิ์โดดเด่นและเป็นสัญลักษณ์ของวัดที่ร่มรื่น น่าศรัทธา

12 ภูมิทัศน์สถานและที่
โล่ง

การใช้สอยทางวัฒนธรรม-งานประเพณี - อื่น ๆ / คุณค่า > ประวัติศาสตร์-
ทัศนียภาพ

<p>1. ช่วงวัด/ลานวัด บริเวณต้นศรีมหาโพธิ์ เดิมเป็นลานดินและได้ปรับสภาพเป็นลานอิฐบดล็อกและเทคอนกรีตในบางส่วน ในช่วงปีพ.ศ. 2545-2548 รองรับกิจกรรมอเนกประสงค์ งานประเพณีต่างๆ ที่จัดในบริเวณวัด</p> <p>2. ภูมิทัศน์และสภาพแวดล้อม มีต้นโพธิ์ต้นไม้สัญลักษณ์ในพุทธศาสนาอายุนับ 160 กว่าปีที่มีมาก่อนการสร้างวัด เป็นจุดสังเกต(Landmark) และศูนย์รวมจิตใจในการประกอบกิจกรรมที่สำคัญ เช่น การสืบชะตา สามารถมองเห็นได้ในระยะไกล บรรยากาศเงียบสงบ ร่มรื่น และเรียบง่าย ล้อมรอบด้วยชุมชนขนาดเล็กและพื้นที่เกษตรกรรมทางด้านทิศใต้ขอวัด สร้างอากาศบริสุทธิ์ ทิวทัศน์วัฒนธรรมที่สวยงาม และมีคุณค่า มองเห็นได้ระยะไกล</p>	
13 กิจกรรมทางวัฒนธรรม /ประเพณี	กิจกรรม / ช่วงเวลาจัดกิจกรรม / คุณค่า > วัฒนธรรมและสังคม – จิตใจ
<p>กิจกรรมตลอดทั้งปี</p> <p>เดือนมกราคม ทำบุญตักบาตรปีใหม่</p> <p>เดือนเมษายน รดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ ก่อเจดีย์ทราย และแห่ไม้ค้ำโพธิ์</p> <p>เดือนพฤษภาคม วันวิสาขบูชา และประเพณีสงกรานต์ : กิจกรรมเวียนเทียน ทำบุญตักบาตร ฟังเทศ ฟังธรรม</p> <p>เดือนกรกฎาคม วันอาสาฬหบูชาและวันเข้าพรรษา : กิจกรรมเวียนเทียน ทำบุญตักบาตร ฟังเทศ ฟังธรรม</p> <p>เดือนกันยายน ทำบุญเปตลีสี่ 12 เป็ง อุทิศส่วนกุศลแก่ผู้ล่วงลับ</p> <p>เดือนตุลาคม วันออกพรรษา ทำบุญทานต้นเงิน หรือ กิ่งกล้วยสลาก/สลากกัด</p> <p>เดือนพฤศจิกายน ประเพณียี่เป็ง การละเล่นปล่อยโคมไฟ และงานปอยหลวง งานทอดกฐิน</p> <p>เดือนธันวาคม ประเพณีข้าวใหม่ ทำบุญตักบาตรสุ่มข้าวเปลือก ข้าวสาร เพื่อเป็นสิริมงคลบูชาพระแม่โพสพ และทำบุญอุทิศส่วนกุศลแก่ผู้ล่วงลับ</p> <p>นอกจากนี้ ทางวัดมีกิจกรรมในวันธรรมสวนะ วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา และวันชาติ ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การทำวัตรเช้า-เย็น 2) ทำบุญตักบาตร 3) แสดงพระธรรมเทศนา แสดงปาฐกถาธรรมในทุกๆวันพระ 4) เจริญสมาธิภาวนาและเวียนเทียนรอบองค์เจดีย์ 5) อบรมพระภิกษุ-สามเณร หลังทำวัตรเย็น-เจริญสมาธิภาวนา 6) การบรรพชาและอุปสมบท วัดจะมีการบวชนับเป็นธรรมเนียมประเพณีของชาวไทยที่นับถือพระพุทธศาสนาอย่างหนึ่ง เพราะผู้มีศรัทธามั่นคงในพระพุทธศาสนา มีจุดมุ่งหมายที่จะให้บุตรของตน 	

<p>ได้เป็นศาสนทายาทสืบต่ออายุพระพุทธศาสนาให้ยืนยาวต่อไป และอีกประการหนึ่ง เป็นจุดประสงค์ของผู้เป็นบิดามารดาที่ต้องการให้บุตรของตนได้ศึกษาเรียนรู้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา เพื่อจะได้นำเอาหลักคำสอนมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันในการที่จะอยู่ครองเรือนเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ในภายหน้า การบวชจะมี 2 ลักษณะ ได้แก่ การบวชเป็นสามเณร เรียกว่า "บรรพชา" และการเป็นพระภิกษุ เรียกว่า "อุปสมบท" การบรรพชา หมายถึง การบวชเป็นสามเณร ซึ่งเป็นการเว้นจากพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เคยกระทำในชีวิตฆราวาส หันมาใช้ชีวิตแบบสันโดษ สงบ ด้วยจุดมุ่งหมายเพื่อความหลุดพ้นจากกิเลสอันเป็นจุดหมายปลายทางของชีวิต การบรรพชา เป็นกิจเบื้องต้นของการอุปสมบท การบวชจะต้องเขียนใบสมัครขอบรรพชา และ การอุปสมบท และมีสิ่งที่จะต้องเตรียมในการบวชก่อนการเข้าพิธีบรรพชา-การอุปสมบท (คือ คำท่องขานนาค ต้องฝึกท่องมาก่อนให้จดจำได้คล่องคำก่อนเข้าพิธี)</p>	
14 กิจกรรมบริการ/การ ท่องเที่ยว	กิจกรรม / ช่วงเวลาจัดกิจกรรม / คุณค่า > วัฒนธรรม - ทางเศรษฐกิจ
ไม่มี	
15 ฝั่งบริเวณ/ องค์ประกอบ	ฝั่งภาพถ่ายทางอากาศ / ภาพถ่ายทางอากาศ
ฝั่งบริเวณแสดงตำแหน่งอาคาร สิ่งก่อสร้าง และพืชพรรณ	